

velvollisuus on tarpeen, jotta kyseinen viranomainen voi harjoittaa työoloja koskevan lainsäädännön soveltamista koskevia valvonta-tehtäviään erityisesti työajan osalta.

(¹) EUVL C 295, 29.9.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 13.6.2013 — Euroopan komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-345/12) (¹)

(Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2002/91/EY — Rakennusten energiatehokkuus — 7 artiklan 1 ja 2 kohta, 9 artikla, 10 artikla ja 15 artiklan 1 kohta — Virheellinen täytäntöönpano — Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti — Direktiivi 2010/31/EU — 29 artikla)

(2013/C 225/64)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: E. Montaguti ja K. Herrmann)

Vastaaja: Italian tasavalta (asiamies: G. Palmieri, avustajanaan avvocato dello Stato A. De Stefano)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — Laiminlyönti antaa säädetyssä määräajassa kaikki rakennusten energiatehokkuudesta 16.12.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/91/EY (EYVL L 1, s. 65) 7 artiklan 1 ja 2 kohdan, 10 artiklan sekä 15 artiklan 1 kohdan, luettuna yhdessä rakennusten energiatehokkuudesta 19.5.2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/31/EU (EUVL L 153, s. 13) 29 artiklan kanssa, noudattamisen edellyttämät säännökset

Tuomiolauselmä

1) Italian tasavalta ei ole noudattanut rakennusten energiatehokkuudesta 16.12.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/91/EY (EYVL L 1, s. 65) 7 artiklan 1 ja 2 kohdan, 10 artiklan sekä 15 artiklan 1 kohdan, luettuna yhdessä rakennusten energiatehokkuudesta 19.5.2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/31/EU (EUVL L 153, s. 13) 29 artiklan kanssa, mukaisia velvoitteita, koska se ei ole säätänyt direktiivin 2002/91 7 artiklan ja 10 artiklan mukaisesta velvollisuudesta antaa energiatehokkuustodistus rakennusta myytäessä tai vuokrattaessa, ja koska se ei ole ilmoittanut Euroopan komissiolle direktiivin 2002/91 9 artiklan täytäntöönpanoa koskevista toimenpiteistä.

2) Italian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 287, 22.9.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 30.5.2013 (Conseil Constitutionnelin (Ranska) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Jeremy F v. Premier ministre

(Asia C-168/13 PPU) (¹)

(Poliisiyhteistyö ja oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa — Puitepäätos 2002/584/YOS — 27 artiklan 4 kohta ja 28 artiklan 3 kohdan c alakohta — Eurooppalainen pidätysmääräys ja jäsenvaltioiden väliset luovuttamismenettelyt — Eri-tyissäntö — Pyyntö luovuttamisen perusteena olleen eurooppalaisen pidätysmääräyksen laajentamisesta tai pyyntö edelleen luovuttamisesta toiseen jäsenvaltioon — Täytäntöönpanojäsenvaltion oikeusviranomaisen päätös, jolla suostumus annetaan — Muutoksenhaku, jolla on lykkäävä vaikutus — Hyväksyttävyyys)

(2013/C 225/65)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil Constitutionnel

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Jeremy F

Vastaaja: Premier ministre

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Conseil Constitutionnel — Eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 tehdyn puitepäätoksen 2002/584/YOS (EUVL L 190, s. 1) 27 ja 28 artiklan tulkinta — Eurooppalaisen pidätysmääräyksen vaikutusten laajentaminen — Tilanne, jossa valtiossa, jota pyydetään luovuttamaan henkilö, on vireillä muutoksenhaku (valitus) täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen, tässä tapauksessa valitustuomioistuimen tutkintajaoston päätöksestä — 30 päivän määräaika

Tuomiolauselmä

Eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 tehdyn neuvoston puitepäätoksen 2002/584/YOS, sellaisena kuin se on muutettuna 26.2.2009 tehdyllä neuvoston puitepäätoksella 2009/299/YOS, 27 artiklan 4 kohdalla ja 28 artiklan 3 kohdan c alakohtaa on tulkittava siten, etteivät ne ole esteenä sille, että jäsenvaltiot säätävät muutoksenhausta, jolla lykätään oikeusviranomaisen sellaisen päätöksen täytäntöönpanoa, jolla kyseinen viranomainen päättää 30 päivän kuluessa asiaa koskevan

pyynnön vastaanottamisesta suostumuksestaan joko henkilön syytteenpanoon, tuomitsemiseen tai säilöön ottamiseen vapaudenmenetyksen käsittävän rangaistuksen tai turvaamistoimenpiteen täytäntöön panemiseksi ennen kyseisen henkilön eurooppalaisen pidätysmääräyksen nojalla luovuttamista tehdystä, muusta kuin hänen luovuttamisensa perusteena olleesta rikoksesta tai henkilön luovuttamiseen muuhun jäsenvaltioon kuin täytäntöönpanojäsenvaltioon ennen kyseistä luovuttamista tehtyyn rikokseen perustuvan eurooppalaisen pidätysmääräyksen nojalla, edellyttäen, että lopullinen päätös tehdään puitepäätöksen 17 artiklassa tarkoitetuissa määräajoissa.

(¹) EUVL C 156, 1.6.2013.

Unionin tuomioistuimen määräys (kymmenes jaosto) 21.3.2013 (Tribunal Cível da Comarca do Porton (Portugali) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Maria Alice Pendão Lapa Costa Ferreira ja Alexandra Pendão Lapa Ferreira v. Companhia de Seguros Tranquilidade SA

(Asia C-229/10) (¹)

(Työjärjestyksen 99 artikla — Moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettava vakuutus — Direktiivit 72/166/ETY, 84/5/ETY ja 90/232/ETY — Oikeus saada korvausta moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavasta vakuutuksesta — Vakuutetun vahingonkorvausvastuu — Vahinkoa kärsineen myötävaikutus — Korvausoikeuden poistaminen tai rajoittaminen)

(2013/C 225/66)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Cível da Comarca do Porto

Asianosaiset

Kantajat: Maria Alice Pendão Lapa Costa Ferreira ja Alexandra Pendão Lapa Ferreira

Vastaaja: Companhia de Seguros Tranquilidade SA

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tribunal Judicial da Comarca do Porto — Moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettava vakuutusta ja vakuuttamisvelvollisuuden voimaansaattamista koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 24.4.1972 annetun neuvoston direktiivin 72/166/ETY (EYVL L 103, s. 1), moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettava vakuutusta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 30.12.1983 annetun neuvoston direktiivin 84/5/ETY (EYVL L 8, 11.1.1984, s. 17), moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettava vakuutusta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 14.5.1990 annetun neuvoston direktiivin 90/232/ETY (EYVL L 129, s. 33), erityisesti sen 1 a artiklan, moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettava vakuutusta koskevien jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen lähentämisestä ja neuvoston direktiivien 73/239/ETY ja 88/357/ETY muuttamisesta

16.5.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/26/EY (neljäs liikennevakuutusdirektiivi) (EYVL L 181, s. 65) ja moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettava vakuutusta koskevien neuvoston direktiivien 72/166/ETY, 84/5/ETY, 88/357/ETY ja 90/232/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/26/EY muuttamisesta 11.5.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/14/EY (EUVL L 149, s. 14) tulkinta — Kansallinen säännös, jonka mukaan moottoriajoneuvojen liikenteeseen käyttämisen aiheuttamaa vaaraa koskevaa vastuuta ei synny onnettomuudessa, josta jalankulkija on yksinomaisesti vastuussa, ja jonka mukaan onnettomuuden vahingonkärsijöiden oikeus vahingonkorvaus voidaan evätä tai sitä voidaan alentaa molempien osapuolten syyllisyyden perusteella, kun vahingonkärsijä on myötävaikuttanut vahingon syntymiseen

Määräysosa

Moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettava vakuutusta ja vakuuttamisvelvollisuuden voimaansaattamista koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 24.4.1972 annettua neuvoston direktiiviä 72/166/ETY, moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettava vakuutusta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 30.12.1983 annettua toista neuvoston direktiiviä 84/5/ETY ja moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettava vakuutusta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 14.5.1990 annettua kolmatta neuvoston direktiiviä 90/232/ETY on tulkittava siten, etteivät ne ole esteenä kansallisille vahingonkorvausoikeuden säännöksille, joiden perusteella voidaan vahingonkärsijän yksinomaista tai osittaista myötävaikuttamista omaan vahinkoonsa koskevan tapauskohtaisen arvioinnin perusteella poistaa onnettomuuden vahingonkärsijän oikeus vaatia korvausta onnettomuuteen osallisen moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otetusta vakuutuksesta tai rajoittaa sitä.

(¹) EUVL C 195, 17.7.2010.

Unionin tuomioistuimen määräys (kahdeksas jaosto) 16.5.2013 — Valittajana Caixa Geral de Depósitos, SA sekä muina osapuolina Euroopan komissio ja Portugalin tasavalta

(Asia C-242/11 P) (¹)

(Muutoksenhaku — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 149 ja 181 artikla — Euroopan aluekehitysrahasto (EAKR) — Portugalin paikallisia investointeja varten myönnetty yleiskattava tuki — Taloudellisen tuen alentaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)

(2013/C 225/67)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Valittaja: Caixa Geral de Depósitos, SA (edustaja: advogado N. Ruiz)